U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. A.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2011, č. j. 43 Ad 51/2010 – 16,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 23. 6. 2010, č. j. X, byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2010, č. j. X, jímž byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a podle § 39 odst. 1 téhož zákona od 24. 3. 2010 odňat invalidní důchod. V odůvodnění žalovaná uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále též „OSSZ“) v Kolíně ze dne 4. 2. 2010 žalobce již není podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla pouze o 10 %.

Proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2010 se žalobce bránil žalobou ze dne 9. 8. 2010, v níž uvedl, že trvá na svých námitkách proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2010, týkajících se zejména povrchnosti vyšetření posudkovou lékařkou OSSZ v Kolíně a skutečnosti, že žalobce se stále léčí z bolestí a potíží, které mu neumožňují se zapojit do plného pracovního procesu.

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 2. 2011, č. j. 43 Ad 51/2010 – 16, rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2010, č. j. X, zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění krajský soud poukázal na ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům*

rozhodnutí. Dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalované tyto úvahy neobsahuje a neobsahuje ani žádné informace o tom, jak se žalovaná vypořádala s námitkami žalobce a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Proti rozsudku Krajského soudu v Praze se žalovaná (dále též „stěžovatelka“) bránila kasační stížností ze dne 25. 3. 2011, podanou z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Rozsudek napadla v plném rozsahu a uvedla, že kasační stížnost bude dodatečně podrobně odůvodněna. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 5. 4. 2011, č. j. 43 Ad 51/2010 – 23, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o podrobné odůvodnění ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. o uvedení konkrétních důvodů, v nichž stěžovatelka spatřuje nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Dříve než mohl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti, resp. žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, bylo mu dne 26. 5. 2011 prostřednictvím Krajského soudu v Praze doručeno **zpětvzetí kasační stížnosti** ze dne 17. 5. 2011, podané stěžovatelkou písemně prostřednictvím držitele poštovní licence s odůvodněním, že stěžovatelka po následném zvážení souhlasí s napadeným rozsudkem.

Podle ustanovení § 37 odst. 1 věty první s. ř. s. *účastníci a osoby zúčastněné na řízení mohou činit své úkony jakoukoli formou, pokud zákon pro některé úkony určitou formu nestanoví.* Podle odst. 2 téhož ustanovení *podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona (zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů /zákon o elektronickém podpisu/, ve znění pozdějších předpisů). Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.*

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.* Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. před středníkem *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.* Toto ustanovení je přitom na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně použít i pro řízení o kasační stížnosti, v tomto případě poté, co byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu. Pro úplnost přitom lze poukázat na ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s., podle něhož *byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.*

Jelikož právní úkon stěžovatelky, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, jako projev vůle směřující ke vzniku, změně či zániku jejích subjektivních práv a povinností, které právní norma s takovým projevem spojuje, zde zastavení řízení o kasační stížnosti, splňuje veškeré právem požadované formální i obsahové náležitosti, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Praze zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová

předsedkyně senátu